

ønsket, at han havde formaaet at overbevise Landbrugsministeren om, at det ogsaa paa det nuværende Tidspunkt maa siges at være uformaalstjenligt at skære denne Bevilling ned. Der er ingen Tvivl om, at Gedeavl, hvis den gribes rationelt an, er af stor Betydning for mange Smaakaarsfolk, men den er gennem Tidernes Løb ikke blevet grebet rationelt an, og en Forædling af Gederacen, om jeg saa maa sige, som ogsaa denne Bevilling har til Formaal, maa siges at være i allerhøjeste Grad formaalstjenlig og nyttig. Der er sikkert ingen, der vil bestride, at det Foder, som Gederne tager, er Værdier, som ikke paa anden Maade kommer til Udnyttelse. Jeg synes derfor ikke, man bør nedskære denne lille Bevilling til et Formaal, som maaske nok mere kommer frem i det skjulte end i Tabelværker, som udarbejdes. Der er ingen Tvivl om den Nytte, som Gederne er til, navnlig for Smaafolk, som ellers ingen Husdyr har. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag.

Endelig er der den saakaldte Fjends Herred Affære. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har jo ikke endnu glemt Navnet; hans syntes blot, at det var i alt Fald mere betegnende, at man nu gav den et andet Navn, idet Betænkningen viser, at Sagen ikke er begrænset til Fjends Herred, men at den strækker sig langt videre omkring. Der er jo sket Brud paa Forudsætningerne for Statstilskuddets Udbetaling mere eller mindre paa de forskellige Steder. I Virkeligheden maa man sige, at rent doktrinært fortolket er Reglerne ikke ret mange Steder overholdt. Det er blevet blæst op til en stor Affære, navnlig inde i den røde Bygning, men efterhaanden som Tiden gik, og de virkelige Forhold kom frem, fik man nærmest en flov Smag i Munden af hele det Postyr, der var rejst. Henset til det Aaremaal, hvori Overtrædelserne er sket, og i Forhold til det Beløb, som Tilskuddet skulde beløbe sig til, maa man sige, at det betyder finansielt ikke noget som helst, i hvert Fald ikke noget videre. Jeg vil da gerne ved denne Lejlighed paa skønne Ministerens Forhandlingsvillighed overfor dette Spørgsmaal, idet de forskellige Forslag, der er kommet frem om at udbetale Statstilskuddet i Henhold til Medlemsantallet og i Henhold til Kontingentets Størrelse rent administrativt vilde volde ret store Vanskeligheder for de forskellige Organisationer. I Finansudvalget

er man da ogsaa enedes med den højtærede Minister om at gaa tilbage til de gode gamle Regler, idet Tilskuddet, som det allerede er nævnt, nu skal udbetales med de $\frac{2}{5}$ i Modsætning til forhen halvt mod halvt. Jeg tror, at der ude i Befolkningen er en god Villie til at overholde Reglerne; jeg tror ikke, at der i Fremtiden vil være nogen som helst Vanskelighed ved at faa disse Bevillinger administreret paa en Maade, som baade Staten og de, der modtager Bevillingerne, kan være tjent med. Jeg vil derfor takke den højtærede Landbrugsminister for hans Forhandlingsvillighed og for, at han er gaaet med til at beholde de gamle Tilskudsregler.

L. D. Rasmussen: Jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 252 angaaende Nedsættelsen af et Tilskud til de samvirkende Gedeavlsforeninger med 5 000 Kr. Det falder mig ikke et eneste Øjeblik ind at tro, at den højtærede Landbrugsminister og det ærede Flertal har stillet dette Ændringsforslag, fordi de mangler Interesse for Gedeavl; man har gjort det, sagde den ærede Ordfører (Pinstrup), fordi vi skulde behandle alle saa nogenlunde ens. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at man her staar overfor en ret ny Bevægelse. Denne Bevægelse er i sin Barndom, man har først i de senere Aaringer i nogen Grad beskæftiget sig med rationel Gedeavl, og som Følge deraf er Stillingen for denne Bevægelse en ganske anden, end den er for de andre landøkonomiske Selskaber, som har virket gennem mange Aar. Disse Ting kan ikke sammenlignes, og derfor forekommer det mig, at det kun vilde være en Retfærdighedshandling, hvis man tog det Hensyn til denne unge Bevægelse, at man tog den lidt mere under Armene og lod de samvirkende Gedeavlsforeninger beholde det Tilskud, de har. De udfolder et meget betydeligt Agitationsarbejde for at udbrede Forstaaelsen af Betydningen og Nyttens af Gedeavl, de har betydelige Udgifter, Udgifter, som er forholdsvis langt større end dem, man har i andre Husdyrforeninger. Derfor mener jeg, man burde blive staaende ved den en Gang givne Bevilling, saa meget mere som de jo ikke faar noget af de Tilskud paa Finansloven, som ydes til Husdyravlens Fremme i Henhold til Husdyrloven. Jeg har den Opfattelse, at i jo større Grad man kan skaffe denne Bevægelse Fremgang, i jo højere Grad faar man Gudemælken ind i de forskellige Smaamandshjem, og i samme Grad vil man